

forfærdiget efter *Bissens* Tegning ved *Dahlhof*.¹ Dette Kunstværk skal efter hans Ønske bevares som Familieeiendom.

Han havde været 3 Gange gift, nemlig: Første Gang 1788 — 1790 med *Juliane Link*, Søster til den berømte Botaniker *Link*, og Enke efter Dr. *Schnekker*, som havde havt megen Indflydelse paa hans videnskabelige Dannelse. Af dette Ægteskab havde han sin berømte Søn, *Christian August Brandis*, Professor i Bonn, og en Datter, som blev gift med hans Broder. Hans andet Ægteskab var med *Henriette Wilhelmine Vorthmann* (død 1817), med hende havde han 4 Sønner og 1 Datter, af hvilke to Sønner, bortreves medens Faderen levede. Det tredie Ægteskab var med *Jane Markoe* (1818), som værdigt forskjønnede de sidste 27 Aar af hans Liv, og nu tillige med en Søn og en Datter beklager hans Død.

Den 29de April endte han sit lange, hæderlige Liv.

EN UNDERSØGENDE DIALOG, HENHØRENDE TIL DET SKJØNNES NATURLÆRE

(VIDENSKABERNES SELSKABS OVERSIGTER. 1846. P. 89—90.)²

Mødet den 12te Juni.

Conferentsraad *H. C. Ørsted* forelæste en undersøgende Samtale, henhørende til det Skjønnes Naturlære, og som nærmest knyttede sig til Vandspringet; men ved denne Betragtning af en bestemt Gjenstand, mener Forfatteren tillige at belyse en Deel af det Skjønnes Naturlære i Almindelighed. Grunden til den Fornøielse, et Vandspring opvækker hos os, er den Mangfoldighed af Naturtanker, som udtrykkes deri. Vel gjør man sig under Nydelsen ikke Rede derfor; men vor indre Sands, som er frembragt og indrettet efter de samme Fornuftlove som den ydre Natur, føler en Tilfredsstillelse ved Indtrykket af de under en Enhedsform sammentrængte Naturtanker. Allerede det, at Vandet stiger imod Tyngden, fremkalder Følelsen af en skjult løftende Kraft. Den stigende Tykkelse af Vandstraalen, fremstiller os en fortsat Voxen, og meddeler os derved Følelsen af en alle Dele gjennemtrængende

¹ [p: Dalhoff.]

² [Samme Emne i: »Aanden i Naturen« I. P. 37—54. 2. Udg. Kjøbenhavn 1851.]

lovbunden Virksomhed. Straalens Adsplittelse i utallige Draaber, hvorved der for Øiet ligesom dannes mangfoldige nedhængende Grene, forstærker endnu denne Følelse. Draabernes paraboliske Baner fremstille uagtet mangfoldige smaa Afvigelser, een Hovedform, Udtrykket af en rig Tankeeenhed. Den Lysets Brydning og Tilbagekastning, som bevirkes ved alle disse bevægede Draaber, og nærmere bestemmes ved de i dem foregaaende Svingningsbevægelser, forøger endnu Indtrykkets Mangfoldighed og Livelighed, uden at træde ud af den Grundeenhed i Virkningen, som sammenholder det hele Indtryk. Den svage næsten umærkelige Lyd, som Draaberne foraarsage ved deres Vexelvirkning med Luften, og den stærkere, som de frembringe ved deres Fald, staaer ikke mindre under samme Eenhedslov. Saaledes erholde vi da en sammenstemmende Virkning paa vore to ædleste Sandser. Det forstaaer sig at meget smaa Vandspring ikkun frembringe en ubetydelig Virkning paa os, ja vel endog ved Bitanker, f. Ex. om en mislykket Bestræbelse kunne frembringe et ugunstigt Indtryk; men dette henhører til de i Sagens egen Natur begrundede Undtagelser. Nogle ganske usædvanligt høie og stærke Vandspring frembringe et i adskillige Henseender forskjelligt Indtryk fra det vi modtage fra de andre. De have, naar de betragtes i Nærheden ikke samme Overskuelighed, og frembringe en altfor stærk Lyd; derimod opvækker Kraften og Størrelsen et Indtryk, som er beslægtet med det Ophøiede. Han gjør opmærksom paa at det Ophøiede, det Livfulde og det Harmoniske i Naturen ere tre Grundformer for Ytringen af det Aandelige deri. Endeligen besvares den Indvending, at denne hele Betragtningssmaade af det Skjønne kunde synes altfor materialistisk, ved at bemærke, at hele Naturen er Frembringelsen af den evige Aand, og at det altsaa er denne, som gennem Naturen virker paa os.
